

Lovforslag nr. L 89. Fremsat den 27. november 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Lempelse af raffinaderiers betaling af afgift, lempelse for vækstlys m.v.)

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Fritaget for afgift er raffinaderiers forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med fremstillingprocessen af disse varer. Dette gælder dog ikke forbrug af mineralolieprodukter og gas, der anvendes som motorbrændstof.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

2. I § 9, stk. 2, 4. pkt., udgår: »eller olie forbrugt i olieraffinaderier«.

3. I § 9, stk. 2, 5. pkt., udgår: »fratrasket ikke tilbagebetalt afgift af fuelolie efter lov om afgift af svovlk«.

4. § 9, stk. 2, 6. pkt., ophæves.

5. I § 9, stk. 4, nr. 4, ændres »9« til: »10«.

6. I § 9, stk. 5, indsættes som 5. pkt.:

»Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for afgiftspligtige varer omfattet af § 7, stk. 3.«.

7. I § 9 indsættes efter stk. 9 som nye stykker:

»Stk. 10. For de anvendelser, der er omfattet af nr. 1 i bilaget til loven, ydes uanset stk. 2 en tilbagebetaling på 75 pct. af afgiften af en del af forbruget af elektricitet til vækstlys efter betingelserne i stk. 11 – 16.

Stk. 11. Den forhøjede tilbagebetaling efter stk. 10 gives for højst 650 Wh/m² pr. døgn belyst væksthuseareal med lysplanter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for andre lysplanter 900 Wh/m² pr. døgn. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning udgør mindst 75 W/m² x 50W/m².

Stk. 12. For skyggeplanter gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 260 Wh/m² pr. døgn for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 360 Wh/m² pr. døgn for andre skyggeplanter. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning mindst udgør 30W/m² x 20W/m².

Stk. 13. For andre planter end nævnt ovenfor gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 390 Wh/m² for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 540 Wh/m² pr. døgn for andre ikke-kortdagsplanter. I den for-

højede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning mindst udgør 45 W/m² x 30 W.

Stk. 14. Den forhøjede tilbagebetaling kan overføres mellem væksthuse inden for samme virksomhed beliggende på samme geografiske område, men tilbagebetalingen kan ikke overføres til andre måneder.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af elektricitet til vækstlys, regler om installation af målere, den faktiske solbelysning og for hvilke planter, der er omfattet af reglerne i § 9, stk. 11-13.

Stk. 16. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter regler for virksomhedernes regnskab over hvilke planter, der dyrkes, størrelsen af det pågældende areal, samt i hvilken periode de dyrkes i, m.v.«.

Stk. 10 – 12 bliver herefter stk. 17 – 19.

8. § 15, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

9. I bilaget til loven indsættes i nr. 1 efter »gartnerier«: »og vækstlys i disse«.

10. I bilaget til loven indsættes i nr. 13, 1. pkt., efter »brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter,«: »flint,«.

§ 2

I lov nr. 417 af 14. juni 1995 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet betaling af visse energiafgifter, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Tilbagebetalingen efter § 9, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ydes dog med følgende procentdel i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999:

95 pct. i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996

90 pct. i perioden fra 1. januar 1997 – 31. december 1997

85 pct. i perioden fra 1. januar 1998 – 31. december 1998

80 pct. i perioden fra 1. januar 1999 – 31. december 1999.

Overgangsordningen finder ikke anvendelse på elektricitet, der anvendes til vækstlys i gartnerier.«.

§ 3

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret ved § 7 i lov nr. 1101 af 20. december 1995 og § 8 i lov nr. 1102 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer på 5 BRT og derover, dog bortset fra lystfartøjer.«.

2. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Afgiften godtgøres af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i § 8, stk. 2, nr. 2, nævnte, bortset fra lystfartøjer. Varerne kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver«.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

3. § 29, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

4. I § 32, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Bundfradrag efter stk. 1 kan ikke overføres til andre afgiftsperioder.«.

5. I § 32, stk. 5, indsættes efter 7. pkt. som nye pkt.:

»Uudnyttet bundfradrag kan overføres til andre afgiftsperioder indenfor kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en á conto opgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag.«.

6. I § 33 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold ydes i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2005 et særligt bundfradrag på 0,55 pct. for virksom-

heder registreret efter § 3 i lov om afgift af svovl til formål nævnt i bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra formål nævnt i bilagets nr. 1 og nr. 28, og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Det særlige bundfradrag for varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold kan overføres til andre ovn- eller kedelanlæg indenfor samme geografiske område, men kan ikke overføres til andre brændsler uanset stk. 4 og 5.«.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

7. I § 33, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1 og 2, skal det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, opgøres for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse. Hvis det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, i en afgiftsperiode for hvert enkelt brændsel i hvert enkelt ovn- eller kedelanlæg overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, til andre brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, der benyttes samtidig i samme ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1-3, kan ikke overføres til andre brændsler eller andre afgiftsperioder.«.

8. I § 33, stk. 4, som bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, skal det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2 henregnes til hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag. Hvis det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, til andre brænds-

ler i samme ovn- eller kedelanlæg og til samme brændsel i andre ovn- eller kedelanlæg på samme geografiske sted, såfremt ovn- eller kedelanlæggene opfylder betingelserne for at kunne opnå særligt bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2. Det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, kan ikke overføres til andre brændsler i andre ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter stk. 1-3 kan overføres til andre afgiftsperioder indenfor kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en á conto opgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede særlige bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede særlige bundfradrag.«.

§ 4

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 13. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 10.«

2. I § 1 a, stk. 1, 3. pkt., udgår: »eller olie forbrugt i olieraffinerier«.

3. § 1 a, stk. 2, ophæves.

4. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 5

I lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Bestemmelsen gælder ikke for væksttlys i gartnerier.«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997. Dog fastsætter skatteministeren ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 3, 4, 6, 7, 9 og 10, § 2, § 3, nr. 4-8, § 4, nr. 1-3, § 5. Ministeren kan bestemme, at § 1, nr. 7, 9, § 2, § 4, nr. 1, og § 5, skal have virkning fra den 1. oktober 1996.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der efter lovens ikrafttræden udleveres eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leveran-

cen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelsen af den brøkdel af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 4. Afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og afgift efter lov om afgift af svovl opkrævet af raffinaderiers forbrug af afgiftspligtige varer nævnt under § 1, nr. 1 – 4 og nr. 8 – 12 i lov om afgift af svovl, fremstillet af virksomheden i 1996, betales tilbage, bortset fra kuldioxidafgift af mineralolieprodukter og gas, der ikke er ydet delvis tilbagebetaling for.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at fritage raffinaderiers forbrug af mineralolieprodukter i produktionsprocessen for CO₂-afgift, at yde en delvis tilbagebetaling af CO₂-afgiften på elektricitet, der anvendes til gartneriers vækstlys, at tilføje brænding af flint på bilaget til CO₂-afgiftsloven, at ophæve muligheden for at medregne svovlafgiften af fuelolie i beregningen af EU's minimumsafgift af fuelolie, at indføre et bundfradrag i svovlafgiften af fuelolie for visse energitunge virksomheder og åbne adgang til at overføre uudnyttede bundfradrag i svovlafgiften imellem afgiftsperioder i kalenderåret for virksomheder, der betaler svovlafgift efter udledningen af svovl til luften.

Skatteministeriet er i øvrigt i gang med et analysearbejde om virkningerne af afgiftsreglerne for rumopvarmning. Eventuelle lovgivningsinitiativer vil komme senere i folketingssamlingen.

Der er i dag 3 raffinaderier i Danmark. Ved energiafgiftspakkens ikrafttræden 1. januar 1996 blev der indført CO₂-afgift for raffinaderierne, der hidtil havde været fritaget for energiafgifter. Der er imidlertid opstået tvivl om, hvorvidt dette er i overensstemmelse med direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992 (mineraloliedirektivet), art. 4, stk. 3, hvor det fremgår, at der ikke udløses punktafgiftspligt ved forbrug af mineralolie i en virksomhed, der fremstiller mineralolie, så længe forbruget sker i forbindelse med denne fremstilling.

Energiafgiftspakken er notificeret og godkendt af EU-Kommissionen i september 1995. Det var på det tidspunkt opfattelsen i Danmark, at CO₂-afgiften ikke var omfattet af mineraloliedirektivets bestemmelser. Der har den 2. juli 1996 været afholdt et møde imellem embedsmænd fra Danmark og EU-Kommissionen med henblik på at få afklaret dette tvivsspørgsmål. På dette møde fremførte EU-Kommissionen, at godkendelsen af energiafgiftspakken alene er sket efter statsstøttereglerne, og at denne godkendelse ikke omfatter eventuelle tvivlsspørgsmål vedrørende raffinaderiernes afgiftsfritagelse efter mineraloliedirektivet. I forbindelse med godkendelsen af

energiafgiftspakken tog EU-Kommissionen dog forbehold overfor indførelsen af energiafgift af brændstof til færger og fly. EU-Kommissionen mente, at dette ville være i strid med art. 8 i mineraloliedirektivet, hvorefter færger og fly skal fritages for mineralolieafgift. Efter EU-Kommissionens opfattelse er indførelsen af CO₂-afgift af raffinaderiernes forbrug af mineralolier i strid med art. 4 i direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992. Sådanne tvivsspørgsmål afgøres i sidste ende af EU-domstolen. På baggrund af EU-Kommissionens melding vurderes det imidlertid, at der er en nærliggende risiko for, at Danmark taber en eventuel retssag ved EU-domstolen.

Det foreslås derfor, at raffinaderiernes forbrug af mineralolie i fremstillingsprocessen fritages for CO₂-afgift. Dette er i klar overensstemmelse med mineraloliedirektivet.

Videre foreslås det, at CO₂-afgift og svovlafgift, opkrævet af raffinaderiernes forbrug af mineralolieprodukter i fremstillingsprocessen fra 1. januar 1996 til nærværende lovs ikrafttræden, tilbagebetales til raffinaderierne.

Den nuværende svovlafgift har karakter af emissionsafgift, der er pålagt udledningen af svovl til luften eller svovlindholdet i brændslerne. Svovlafgiften vurderes ikke at være omfattet af EU's mineraloliedirektiv. Svovlafgiften bidrager imidlertid i dag til overholdelsen af EU's minimumssatser for fuelolie, idet svovlafgiften kan modregnes i CO₂-afgiften på fuelolie. Dette indebærer en lempelse af afgiften for forbrugere af fuelolie, som typisk er energiintensive virksomheder.

På mødet den 2. juli 1996 gav EU-Kommissionen udtryk for, at grønne afgifter, som bidrager til at overholde EU's minimumsafgifter, også bør overholde de gældende direktivbestemmelser. Dette indebærer, at raffinaderierne, såfremt svovlafgiften og CO₂-afgiften af fuelolie er koblet sammen, skal fritages for svovlafgiften i samme omfang som CO₂-afgiften.

Imidlertid mener regeringen, at afgiften på raffinaderiernes udledning af svovl bør opretholdes, således at incitamentet til nedbringning af udlednin-

gen af svovl bibeholdes for raffinaderierne i lighed med for alle andre erhverv i Danmark. Hvis raffinaderiernes udledning af svovl fortsat skal være pålagt afgift, må koblingen imellem svovlafgiften og CO₂-afgiften for fuelolie ophæves.

Det foreslås derfor, at adgangen til at modregne svovlafgiften i EU's minimumssatser for fuelolie ophæves. Hermed vil raffinaderiernes udledning af svovl således stadigvæk være omfattet af svovlafgiften, mens CO₂-afgiften for raffinaderierne bortfalder. Denne omlægning medfører umiddelbart en forøget afgiftsbyrde for en række energitunge virksomheder, som ikke længere kan modregne svovlafgift i CO₂-afgift. Det foreslås derfor, at energitunge virksomheder, der har indgået aftale om energieffektivisering, får et særligt bundfradrag på 0,55 pct. i svovlafgiften på fuelolie, der for disse virksomheder opvejer bortfaldet af modregningsadgangen. Det foreslås endvidere, at det særlige bundfradrag bortfalder efter år 2005, således at svovlafgiften af fuelolie indfases langsomt, og virksomhederne derfor får mulighed for tilpasning til de ændrede betingelser.

Efter forslaget stilles følgende krav, som skal opfyldes for, at det særlige bundfradrag for svovlafgift af fuelolie kan opnås:

- 1) Forbruget af fuelolie skal vedrøre anvendelser opført på proceslisten bortset fra gartnerier.
- 2) Der skal være indgået en energieffektiviseringsaftale med Energistyrelsen, som vedrører fuelolieforbruget.
- 3) Virksomheden skal være registreret efter svovlafgiftsloven.

Efter de nuværende regler er den eneste betingelse for kunne modregne svovlafgiften i beregningen af EU's minimumssatser, at de pågældende anvendelser er opført på proceslisten. Efter forslaget strammes kravene på to punkter, idet der yderligere stilles krav om, at virksomheden skal have indgået en aftale med Energistyrelsen, som vedrører fuelolieforbruget, samt at virksomheden skal være registreret efter svovlsfgiftsloven. Tilføjelsen af disse krav er begrundet i administrative hensyn.

Endvidere har det vist sig, at enkelte meget energitunge virksomheder er blevet hårdere belastet af svovlafgiften end forventet. Derfor foreslås en mindre lempelse i svovlafgiften bestående i, at der åbnes mulighed for, at virksomheder, der betaler svovlafgift efter udledning af svovldioxid til luften, får mulighed for at overføre bundfradragene til andre afgiftsperioder i kalenderåret. Virksomheden skal opføre udledning og bundfradrag for hver afgiftsperiode, og betale afgiften á conto herefter. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af udledning og bundfradrag, og afgiftsbetalingen reguleres

herefter. Videre åbnes der mulighed for, at virksomheder, der opfylder betingelserne for at opnå det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, og betaler afgift af udledning af svovl til luften, kan overføre uudnyttet særligt bundfradrag til andre brændere i samme oven- eller kedelanlæg. Ved disse ændringer får virksomhederne mulighed for i højere grad at udnytte bundfradragene i svovlafgiftsloven, hvilket vil medføre en mindre lempelse af svovlafgiften for virksomhederne.

Under folketingsbehandlingen af ændringsforslagene til de nye energiafgiftsregler for erhvervene i efteråret 1995 var skatteministeren i kontakt med gartnerierhvervet med henblik på at afdække og afhjælpe eventuelle uhensigtsmæssige virkninger af de grønne afgifter.

Skatteministeriet har i samarbejde med Dansk Erhvervsgartnerforening udarbejdet en model, hvorefter en vis del af elforbruget til vækstlys fremover beskattes med den lave sats for tunge processer, mens resten fortsat beskattes til den almindelige sats for lette processer. Andelen, der beskattes til den lave sats, foreslås fastsat i loven som det elforbrug, der efter Statens Planteavlfsforsøg i almindelighed er tilrådeligt at anvende givet plantens art, det almindelige sollys og god økonomisk gartneridrft.

Beskatningen vil efter de foreslåede regler afhænge af de enkelte planters behov for lys. Der skelnes i de foreslåede regler imellem langdags- og kortdagsplanter og imellem lysplanter, skyggeplanter og andre planter inden for hver af de to hovedkategorier.

Der er tale om en marginalafgift for vækstlys, således at der principielt kun skal betales den almindelige højere sats for den del af forbruget, der ligger udover det tilrådelige. Dette kræver, at elforbruget i gartnerierne deles op f.eks. ved installation af målere, således at det er muligt at opgøre elforbruget til vækstlys.

En sådan model vil lempe gartnerens afgiftsbelastning med ca. 3-4 mill. kr. i starten stigende til ca. 5 mill. kr. i år 2000.

Ved marginalafgift på vækstlys fastholdes miljøincitamenterne, selv om erhvervsbelastningen reduceres.

Nettovirkningen af de grønne afgifter er, at væksthugartnerens afgiftsbelastning stiger før investerings-tilskud. For branchen som helhed er der tale om en mærkbar nettobelastning, der dog ikke er større end for så mange andre erhverv, der bruger mere energi end gennemsnittet. Erhvervet har allerede fået en række lempelser. Hertil kommer, at erhvervet traditionelt i høj grad har været i stand til at udnytte investeringstilskudsmidler. Når man også tager hensyn

til investeringstilskuddene, vil branchen i det mindste i de første år have en nettofordel.

Det samlede afgiftstryk er ikke for højt. Afgiftstrykket er imidlertid ujævnt fordelt.

Blandt de, der belastes meget med afgift, er gartnere, der dyrker meget lyskrævende planter. Ved reduktioner af afgiftsbelastningen for disse kan man skære toppen af de største afgiftsstigninger.

Regeringen har tidligere overfor gartnerierhvervet tilkendegivet, at man i forbindelse med den forudsete revision i 1998 vil se på den samlede belastning af erhvervet, såfremt omfanget af investeringstilskuddet bliver mindre end forudset. I denne forbindelse vil den foreslåede ordning også blive taget op til revision i lyset af de erfaringer man har med administrationen af ordningen, der umiddelbart kan virke kompliceret. Det er dog Dansk Erhvervsgartnerforerings vurdering, at ordningen for den enkelte gartner vil indebære forholdsvis få ekstra opgørelser.

Udover at en del af vækstlyset kommer med under tung processatsen, indebærer forslaget, at incitamenterne til at indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser øges, idet den ubetingede forhøjede tilbagebetaling for netop vækstlys reduceres i overgangsperioden, mens aftalerabatten tilsvarende forhøjes.

Herved vil et væsentligt større antal gartnerier end før indgå aftale med Energistyrelsen.

De dele af forslaget, der vedrører lettelsen af CO₂-afgiften for gartnerierhvervet skal notificeres for EU-Kommissionen og kan i lighed med flere af de øvrige elementer i lovforslaget ikke sættes i kraft, før EU-Kommissionens godkendelse foreligger. Når godkendelsen foreligger, foreslås det, at denne del af lovforslaget sættes i kraft med virkning fra den 1. oktober 1996. Dansk Erhvervsgartnerforening har i september informeret medlemmerne om de opgørelser af elforbrug, solskinstimer og plantetyper, som er nødvendige, såfremt lettelsen af CO₂-afgiften ønskes. Hvis disse informationer er tilvejebragt, er det således muligt for gartnerne at opnå lettelsen af CO₂-afgiften med virkning fra den 1. oktober 1996.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget vedrørende fritagelsen for CO₂-afgift af raffinaderiernes forbrug af egne værer vil medføre et årligt provenutab på 3 mill. kr.

Forslaget om at afskaffe modregningsmulighederne for svovlafgift på fuelolie i CO₂-afgiften og indføre et særligt bundfradrag i svovlafgiftsloven, vil være provenuneutral netto. Brutto vil forslaget medføre en nedgang i provenuet fra svovlafgiften på ca. 25 mill. kr. årligt, der vil blive modsvaret af ekstrairind-

tægter på CO₂-afgiftskontoen, og mindre udgifter på CO₂-tilskudskontoen. I 1997 vil CO₂-afgiftskontoen blive forbedret med ca. 20 mill. kr. og CO₂-tilskudskontoen med ca. 5 mill. kr. Forholdet ændres gennem indfasningsårene, således at der i år 2000 vil være tale om en forbedring af CO₂-afgiftskontoen med henvend 10 mill. kr. og CO₂-tilskudskontoen med godt 15 mill. kr.

For så vidt angår tilbagebetalingen af CO₂- og svovlafgiften på brændsel anvendt i raffinaderierne i 1996, vil provenutabet udgøre omkring 6 mill. kr. én gang for alle, der sandsynligvis vil blive bogført i 1996. I det omfang raffinaderierne i 1996 har handlet under den forudsætning, at svovlafgiften af brændsel ikke vil være effektiv, og dermed har anvendt brændsel med mere svovl, vil tilbagebetalingen kunne blive større end de anførte 6 mill. kr., men den å samme betalte svovlafgift vil da også have været større.

Ophævelsen af adgangen til at medregne svovlafgiften i EU's minimumsafgift af fuelolie, samt indførelse af et særligt bundfradrag for fuelolie for energitunge virksomheder skønnes at være stort set provenuneutral.

Adgangen til at overføre bundfradrag i svovlafgiften til andre afgiftsperioder indenfor kalenderåret for virksomheder, der betaler svovlafgift af udledning af svovl samt i visse tilfælde at overføre udnyttet særligt bundfradrag til andre brændsler i samme oven skønnes med stor usikkerhed at medføre et provenutab på ca. 0,5 – 1 mill. kr. årligt.

Forslaget vedrørende flint vil medføre et provenutab på ca. 0,3 mill. kr. i år 2000.

Forslaget om ændringer vedrørende gartnerierne vil medføre et provenutab på 3-4 mill. kr. stigende til ca. 5 mill. kr. henimod år 2000.

For finansåret 1997 vil det samlede provenutab for forslaget som helhed udgøre ca. 7 mill. kr. stigende til henvend 10 mill. kr. i år 2000. Provenutabet vil blive finansieret ved andre ændringer i afgiftslovgivningen.

Miljømæssige konsekvenser

Da CO₂-afgiften bortfalder for raffinaderierne, nedsættes incitamentet for disse til at nedbringe udledningen af CO₂. Med hensyn til gartnerierne vil der ikke ske nogen reduktion i det marginale incitament til at reducere vækstlysforbruget. Derimod vil det større incitament til at indgå aftale med Energistyrelsen om energibesparelser medføre en vis reduktion i CO₂-udledningerne før end ellers.

Erhvervsmaessige konsekvenser

De samlede lettelser på henvend 10 mill. kr. vil reducere erhvervenes omkostninger til energianvendelse.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter i Told • Skat i 1997 på 0,1 mill. kr. til information og teknisk vejledning samt et mindre årsværksforbrug. Desuden skønnes forslaget at medføre udgifter til EDB-tilretning på 0,25 mill. kr. i 1997 og 0,05 mill. kr. i 1998.

Herudover skønnes der at være årlige udgifter på 0,1 mill. kr. til teknisk bistand samt et forbrug på 4 årsværk til kontrol og administration.

Forslagets forhold til EU-retten

Den del af lovforslaget, som vedrører fritagelsen for CO₂-afgift af raffinaderiernes forbrug af egne varer i fremstillingsprocessen indebærer en justering af den danske lovgivning. Dette betyder, at fritagelsesbestemmelserne i den danske CO₂-afgift bringes i overensstemmelse med fritagelsesbestemmelserne om raffinaderier i EU-direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier.

De dele af lovforslaget, som vedrører en delvis tilbagebetaling af CO₂-afgiften på elektricitet, der anvendes til vækstlys, tilføjelsen af brænding af flint på bilaget til CO₂-afgiftsloven, ophævelsen af muligheden for at medregne svovlafgiften af fuelolie i beregningen af EU's minimumsafgift af fuelolie samt indførelsen af et særligt bundfradrag på 0,55 pct i svovlafgiften af fuelolie for energitunge virksomheder, skal notificeres for EU-Kommissionen efter statsstøttereglerne. Det foreslås, at disse dele af lovforslaget ikke sættes i kraft, før EU-Kommissionens godkendelse foreligger.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Nr. 1

Det foreslås, at raffinaderiers forbrug af mineralieprodukter m.v. fremstillet af virksomheden selv (egne varer) fritages for afgift. Raffinaderierne betaler dog fortsat CO₂-afgift af elektricitet, motorbrændstof, der anvendes i motorkøretøjer og mineralolieprodukter, der inden for raffinaderiets område forbruges i andre anvendelser end fremstilling af mineralolieprodukter, samt afgift af rumvarme og overskudsvarme.

For så vidt angår mineralolieafgiften, vil den hidtidige praksis fortsat blive fulgt, således at der kun betales afgift af de varer, der udleveres fra virksomheden. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i, hvad der anses for udleveret fra virksomheden. Det vil således fortsat gælde, at det forbrug af mineralolie i raffinaderierne, der er fuldt ud godtgørelsesberettiget efter de bestemmelser, der gælder for momspligtige virksomheder, ikke anses for udleveret fra virksomheden, mens virksomhedens forbrug af olie i registrerede motorkøretøjer og til rumopvarmning indgår i den afgiftspligtige mængde, ligesom der betales afgift af overskudsvarme.

Nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om, at raffinaderierne ikke skal betale afgift af mineralolieprodukter m.v.

Nr. 3 og 4

Ved ændringerne i nr. 3 og 4 foreslås det at fjerne adgangen til at modregne svovlafgiften i CO₂-afgiften af fuelolie.

Nr. 5

Med forslaget rettes en fejl.

Nr. 6

Det foreslås her, at i det omfang overskudsvarme fra fremstillingsprocesser i raffinaderier nyttiggøres, betales der afgift af denne mængde på lige fod med andre virksomheder, som nyttiggør procesenergi til egen rumopvarmning eller levering ud af huset.

Nr. 7

Det foreslås, at der til væksthuse omfattet af nr. 1 i bilaget til loven kan ydes tilbagebetaling på 75 pct. af afgiften af en del af den elektricitet, der anvendes til vækstlys. Denne forhøjede tilbagebetaling af CO₂-afgiften af en del af elektricitet til vækstlys foreslås ydet efter betingelserne i stk. 11-16 og foreslås betinget af, om der er tale om dyrkning af kortdagsplanter eller langdagsplanter og efter om disse planter er lys- eller skyggeplanter.

For lysplanter kan tilbagebetalingen højst udgøre 650 Wh/m² pr. døgn belyst væksthuseareal for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) fratrukket det antal timer, hvor den almindelige solbelysning udgør 75W/m² x 50 W. For andre lysplanter udgør tilbagebetalingen højst 900 Wh/m² fratrukket det antal timer, hvor den almindelige solbelysning udgør 75W/m² x 50W.

Tilbagebetalingen i forbindelse med dyrkning af skyggeplanter udgør højst 260 Wh/m² pr. døgn for kortdagsplanter fratrukket det antal timer, hvor den almindelige solbelysning udgør mindst 30W/m² x 20W. For andre skyggeplanter er fratraget højst 360 Wh/m² fratrukket samme faktor som ovenfor nævnt.

For andre planter, der ikke er omfattet af plantetyperne nævnt ovenfor, gælder det, at tilbagebetalingen højst kan udgøre 390 W/m² pr. døgn for kortdagsplanter og højst 540 W/m² pr. døgn for andre planter fratrukket det antal timer, hvor den almindelige solbelysning udgør mindst 45 Wh x 30 W.

Til langdagsplanter kan f.eks. regnes agurk, tomat, salat, fuchia, fresia, hibiscus og rose, mens man under kategorien langdagsskyggeplanter f.eks. finder planter som spathiphyllum Saint Paulia hедера samt aglanoema. Endelig hører f.eks. ficus og passiflora til kategorien af andre langdagsplanter.

Af kortdagsplanter kan f.eks. nævnes julestjerne og begonia, mens kalanchoë og chrysanthemum hører til kategorien andre kortdagsplanter.

Den forhøjede tilbagebetaling afhænger som nævnt også af den konstaterede faktiske solbelysning. Det foreslås derfor, at skatteministeren fastsætter reglerne for opgørelsen af den faktiske solbelysning. For øerne øst for Storebælt kunne DMI's målinger foretaget på Sjælland være retningsgivende, og for Fyns, Sønderjyllands, Ribe og Vejle amter kunne målingerne foretaget på Fyn være retningsgivende, mens målingerne foretaget i Århus kunne være retningsgivende for resten af landet.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke planter, der er omfattet af den forhøjede tilbagebetaling.

Endeligt foreslås det, at Told- og Skattestyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler for regnskab over hvilke planter, der dyrkes, opgørelse over størrelsen af arealet af de dyrkede planter, samt hvilken periode de dyrkes i.

Nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven.

Nr. 9

Forslaget er en konsekvens af ændringer i nr. 7.

Nr. 10

Det foreslås, at brænding af flint ligestilles med brænding af de øvrige produkter nævnt under proceslistens pkt. 13, idet producenten har godtgjort, at

der herved ikke skabes konkurrenceforvridning, samt at produktionen er energiintensiv.

Til § 2

Det foreslås, at den gældende overgangsordning i CO₂-afgiftsloven ikke finder anvendelse på vækstlys i gartnerier. Der ydes således en vedvarende tilbagebetaling på 75 pct. for vækstlys.

Til § 3

Nr. 1 og 2

Med de foreslåede ændringer bringes fritagelsesbestemmelserne i svovlafgiftsloven i overensstemmelse med fritagelsesbestemmelserne i de øvrige energiafgiftslove. Dermed rettes en fejl.

Nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven.

Nr. 4

Med forslaget præciseres det, at bundfradragene efter stk. 1 ikke kan overføres til andre afgiftsperioder.

Nr. 5

Den foreslåede tilføjelse åbner mulighed for, at virksomheder, der betaler afgift efter udledning af svovldioxid til luften kan overføre eventuelt uudnyttet almindeligt bundfradrag til andre afgiftsperioder i kalenderåret. Virksomheden skal opgøre udledning og bundfradrag for hver afgiftsperiode, og betale afgiften á conto herefter. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af udledning og bundfradrag, og afgiftsbetalingen reguleres herefter.

Nr. 6

Da adgangen til at modregne svovlafgiften i CO₂-afgiften af fuelolie foreslås fjernet, foreslås det i stedet, at der ydes et yderligere særligt bundfradrag i svovlafgiften af fuelolie på 0,55 pct. for energitunge virksomheder omfattet af proceslisten i CO₂-afgiftsloven indtil 31. december 2005. Betingelserne for at opnå det særlige bundfradrag i svovlafgiften af fuelolie er:

- 1) Forbruget af fuelolie skal vedrøre anvendelser opført på proceslisten bortset fra gartnerier.
- 2) Der skal være indgået en energieffektiviseringsaftale med Energistyrelsen, som vedrører fuelolieforbruget.
- 3) Virksomheden skal være registreret efter svovlafgiftsloven.

Det foreslåede særlige bundfradrag for fuelolie har til formål at modvirke den forøgede afgiftsbelastning, som ellers ville blive en følge for disse energi-

tunge virksomheder. Det særlige bundfradrag beregnes som i følgende eksempel:

	Mængde	Procenter
Fuelolie	10.000 kg	Svovlindhold 1 pct.
Svovlindhold	100 kg	-
Almindeligt bundfradrag	30 kg	Almindeligt bundfradrag for fuelolie i 1997 er 0,30 pct.
Afgiftspligtig mængde efter almindeligt bundfradrag 1997	70 kg	-
Særligt bundfradrag af fuelolie	55 kg	Særligt bundfradrag af fuelolie efter dette forslag 0,55 pct.
Afgiftspligtig mængde	15 kg	-
Afgift	300 kr	Afgift af svovl 20 kr pr. kg

Udnyttet særligt bundfradrag i svovlafgiften af fuelolie kan overføres imellem virksomhedens ovn- eller kedelanlæg indenfor samme geografiske område, men kan ikke overflyttes til andre brændsler.

Nr. 7

Med den foreslåede ændring præciseres henvisningerne i bestemmelsen. Det præciseres endvidere, hvordan de særlige bundfradrag skal beregnes.

Nr. 8.

Med den foreslåede ændring åbnes der mulighed for, at virksomheder, der opfylder betingelserne for at opnå det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, og betaler afgift af udledning af svovl til luften, kan overføre udnyttet særligt bundfradrag til andre brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg. Endvidere åbnes der som i nr. 5 mulighed for, at virksomheder, der betaler afgift efter udledning af svovldioxid til luften, kan overføre eventuelt udnyttet særligt bundfradrag til andre afgiftsperioder i kalenderåret. Virksomheden skal opgøre udledning og særligt bundfradrag for hver afgiftsperiode, og betale afgiften á conto herefter. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af udledning og bundfradrag, og afgiftsbetalingen reguleres herefter.

Til § 4

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at lettelsen i CO₂-afgiften af el til vækstlys i gartnerier

og fuelolie for energitunge virksomheder omlægges og er derfor parallel til § 1 og § 2 i nærværende lov.

Det foreslås, at tilskud til dækning af CO₂-afgift af vækstlys i gartnerier kan kun opnås for den del af energiforbruget, som betragtes som tung proces efter de foreslåede betingelser i CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 10 – 16.

Den foreslåede ændring i nr. 4 er en konsekvens af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven.

Til § 5

I overgangsbestemmelserne i lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug skal aftalerabatten i overgangsperioden indtil år 2000 fastholdes på 22 pct.

Til § 6

De foreslåede lettelser af CO₂-afgiften for gartnerier, optagelsen af brænding af flint på proceslisten, samt omlægning af svovlafgiften af fuelolie for energitunge virksomheder skal notificeres for EU-Kommissionen efter statstøttereglerne. Den foreslåede fritagelse for CO₂-afgift af raffinaderiernes forbrug af egne varer i fremstillingsprocessen bringer den danske CO₂-afgiftslov i overensstemmelse med mineraloliedirektivet, og denne del af lovforslaget skal derfor ikke notificeres for EU-Kommissionen.

Det foreslås derfor, at den del af lovforslaget, som vedrører fritagelsen for CO₂-afgift af olieraffinaderiers forbrug af egne varer, sættes i kraft den 1. januar 1997, mens skatteministeren bemyndiges til at sætte de dele af lovforslaget, som skal notificeres for EU-Kommissionen i kraft, når godkendelsen fra EU-Kommissionen foreligger. De dele af lovforslaget, som vedrører lettelsen af gartneriernes CO₂-afgiftsbetaling skal have virkning fra den 1. oktober 1996.

Stk. 2 indeholder bestemmelser for lovens anvendelsesområde efter lovens ikrafttræden, mens stk. 3 beskriver, hvordan afgiften skal beregnes for leverancer, hvor afregningsperioden påbegyndes før lovens ikrafttræden og afsluttes efter lovens ikrafttræden.

I stk. 4 foreslås det, at CO₂-afgift og svovlafgift opkrævet af raffinaderiernes forbrug af egne varer i fremstillingsprocessen i 1996, betales tilbage, idet opkrævningen er sket på et grundlag, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Fritaget for afgift er raffinaderiers forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, i forbindelse med fremstillingsprocessen af disse varer. Dette gælder dog ikke forbrug af mineralolieprodukter og gas, der anvendes som motorbrændstof.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 7. ---

Stk. 2-4. ---

2. I § 9, stk. 2, 4. pkt., udgår: »eller olie forbrugt i olieraffinaderier«.

3. I § 9, stk. 2, 5. pkt., udgår: »fratrullet ikke tilbagebetalt afgift af fuelolie efter lov om afgift af svovl«.

4. § 9, stk. 2, 6. pkt., ophæves.

5. I § 9, stk. 4, nr. 4, ændres »9« til: »10«.

6. I § 9, stk. 5, indsættes som 5. pkt.:

»Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse for afgiftspligtige varer omfattet af § 7, stk. 3.«.

7. I § 9 indsættes efter stk. 9 som nye stykker:

»Stk. 10. For de anvendelser, der er omfattet af nr. 1 i bilaget til loven, ydes uanset stk. 2 en tilbagebetaling på 75 pct. af afgiften af en del

af forbruget af elektricitet til vækstlys efter betingelserne i stk. 11 – 16.

Stk. 11. Den forhøjede tilbagebetaling efter stk. 10 gives for højst 650 Wh/m² pr. døgn belyst væksthuseareal med lysplanter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for andre lysplanter 900 Wh/m² pr. døgn. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning udgør mindst 75 W/m² x 50W/m².

Stk. 12. For skyggeplanter gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 260 Wh/m² pr. døgn for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 360 Wh/m² pr. døgn for andre skyggeplanter. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning mindst udgør 30W/m² x 20W/m².

Stk. 13. For andre planter end nævnt ovenfor gives den forhøjede tilbagebetaling for højst 390 Wh/m² for planter, der blomstrer ved en daglig belysning på under 14 timer (kortdagsplanter) og for højst 540 Wh/m² pr. døgn for andre ikke-kortdagsplanter. I den forhøjede tilbagebetaling fratrækkes det antal timer, hvor den faktiske solbelysning mindst udgør 45 W/m² x 30 W.

Stk. 14. Den forhøjede tilbagebetaling kan overføres mellem væksthuse inden for samme virksomhed beliggende på samme geografiske område, men tilbagebetalingen kan ikke overføres til andre måneder.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af elektricitet til vækstlys, regler om installation af målere, den faktiske solbelysning og for hvilke planter, der er omfattet af reglerne i § 9, stk. 11-13.

Stk. 16. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter regler for virksomhedernes regnskab over hvilke planter, der dyrkes, størrelsen af det pågældende areal, samt i hvilken periode de dyrkes i, m.v.«.

Stk. 10 – 12 bliver herefter stk. 17 – 19.

§ 9. ---

Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan dog få 75 pct. af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og nr. 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilaget til denne lov, og af varer omfattet af § 2, der anvendes som nævnt i nr. 15-35 i bilaget til denne lov. For de i nr. 15-35 i bilaget til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilaget. For de i nr. 2-35 i bilaget nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. Tilbagebetalingen ydes efter et fradrag pr. kg fuelolie, der er anvendt til varmfremstilling, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier. Fradraget er 3 øre pr. kg fuelolie fratrukket ikke tilbage betalt afgift af fuelolie efter lov om afgift af svovl. Uanset svovlafgiftens størrelse udgør fradraget dog mindst 0 øre.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Tilbagebetaling efter stk. 1 kan ydes for det forbrug, der er fuldt ud tilbagebetalingsberettiget efter

- 1) § 11 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.,
- 3) § 11 i lov om afgift af elektricitet og
- 4) § 9 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 2, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes tilbagebetalingen med 7,5 kr. pr. GJ (gigajoule) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 7,5 pct. af det samlede vederlag for leverancen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilba-

gebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 6-12. ---

8. § 15, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 15. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

9. I bilaget til loven indsættes i nr. 1 efter »gartnerier«: »og vækstlys i disse«.

10. I bilaget til loven indsættes i nr. 13, 1. pkt., efter »brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter,«: »flint,«.

BILAG

Liste over anvendelse af afgiftspligtige varer, der er omfattet af særlig tilbagebetaling

1) Der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartneriet dog bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg.

2-12) ---

13) Der anvendes direkte til opvarmning, inddampning, tørring eller brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter, gips, moler, bentonit og andre lerarter, ferrosulfat, kobbersulfat og calciumoxid samt gødningsstoffer med et tørstofindhold på mindst 90 pct., heraf mindst 5 pct. fosfat efter tørring. Elektricitet anvendt direkte til fremstilling af calciumcarbonatprodukter dog alene i form af opvarmning og tørring samt til drift af særlige anlæg, hvorved der som led i forarbejdningsprocessen sker en koncentration af calciumcarbonatprodukterne samt afgiftspligtige varer bortset fra elektricitet til opvarm-

ning af gibspladehærdelokaler, er dog også omfattet.

14-35) ---

§ 2

I lov nr. 417 af 14. juni 1995 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet betaling af visse energiafgifter, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Tilbagebetalingen efter § 9, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ydes dog med følgende procentdel i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999:

95 pct. i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996

90 pct. i perioden fra 1. januar 1997 – 31. december 1997

85 pct. i perioden fra 1. januar 1998 – 31. december 1998

80 pct. i perioden fra 1. januar 1999 – 31. december 1999.

Overgangsordningen finder ikke anvendelse på elektricitet, der anvendes til vækstlys i gartnerier.«

§ 3. ---

Stk. 5. Tilbagebetalingen efter § 9, stk. 2., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ydes dog med følgende procentdel i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1999:

95 pct. i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 1996

90 pct. i perioden fra 1. januar 1997 – 31. december 1997

85 pct. i perioden fra 1. januar 1998 – 31. december 1998

80 pct. i perioden fra 1. januar 1999 – 31. december 1999

§ 3

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret ved § 7 i lov nr. 1101 af 20. december 1995 og § 8 i lov nr. 1102 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer på 5 BRT og derover, dog bortset fra lystfartøjer.«

§ 8. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er registrerede virksomheders leverancer af

1) varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug i luftfartøjer og

2) varer med et afgiftspligtigt svovlindhold til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer på 5 BRT og derover og fartøjer, der anvendes til erhvervmæssig sejlads, bortset fra lystfartøjer.

Stk. 3. ---

2. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Afgiften godtgøres af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes til færgedrift og til erhvervmæssig sejlads med andre fartøjer end de i § 8, stk. 2, nr. 2, nævnte, bortset fra lystfartøjer. Varerne kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

3. § 29, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 29. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

4. I § 32, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Bundfradrag efter stk. 1 kan ikke overføres til andre afgiftsperioder.«

5. I § 32, stk. 5, indsættes efter 7. pkt. som nye pkt.:

»Udnyttet bundfradrag kan overføres til andre afgiftsperioder indenfor kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en á conto opgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig

Bilag til f. t. l. vedr. kuldioxidafgift af visse energiprodukter m.v.

opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede bundfradrag.«.

§ 32 ---

Stk. 2. Bundfradragene i stk. 1 finder endvidere anvendelse på varer, der er modtaget afgifts frit og forbrugt i virksomheden. Det gælder også, hvis virksomheden beregner afgift af udledt svovl til luften efter § 2, stk. 2.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, kan beregne et fælles fradrag for alle de benyttede brændsler og for alle de benyttede ovn- eller kedelanlæg, hvor der sker måling, forudsat at ovn- eller kedelanlæggene m.v. befinder sig på samme geografiske sted. Udledningen beregnes for hver afgiftsperiode for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling, idet en andel af den målte svovludledning henregnes til de enkelte brændsler i forhold til den indfyrede energimængde, der opgøres ud fra de i § 34, stk. 3, anførte omregningsforhold. Samtidig opgøres det almindelige bundfradrag efter stk. 1 for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling. Herefter beregnes svovlafgiftsgrundlaget for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg, hvor fra der sker måling, efter almindeligt bundfradrag, men før overførsel af uudnyttet bundfradrag. Såfremt bundfradraget for et bestemt brændsel for et bestemt ovn- eller kedelanlæg er større end den til dette brændsel henregnede svovlmængde, kan det overskydende bundfradrag overføres til andre brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg eller til brændsler i andre ovn- eller kedelanlæg, hvorfra der sker måling. Det overskydende bundfradrag fordeles på de andre brændsler i samme ovn m.v. og brændslerne i andre ovne efter de indfyrede energimængder efter omregningsforholdene i § 34, stk. 3. Samme procedure kan anvendes igen, hvis der igen måtte være uudnyttede bundfradrag. Den således beregnede svovlmængde for hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg benævnes afgiftspligtig svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet bundfradrag.

Stk. 6. ---

6. I § 33 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

» *Stk. 3.* For varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold ydes i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2005 et særligt bundfradrag på 0,55 pct. for virksomheder registreret efter § 3 i lov om afgift af svovl til formål nævnt i bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra formål nævnt i bilagets nr. 1 og nr. 28, og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Det særlige bundfradrag for varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold kan overføres til andre ovn- eller kedelanlæg indenfor samme geografiske område, men kan ikke overføres til andre brændsler uanset stk. 4 og 5.«.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

7. I § 33, *stk. 3*, som bliver *stk. 4*, affattes således:

» *Stk. 4.* For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1 og 2, skal det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, opgøres for hvert brændsel og for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse. Hvis det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, i en afgiftsperiode for hvert enkelt brændsel i hvert enkelt ovn- eller kedelanlæg overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, til andre brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, der benyttes samtidig i samme ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1-3, kan ikke overføres til andre brændsler eller andre afgiftsperioder.«.

8. I § 33, *stk. 4*, som bliver *stk. 5*, affattes således:

» *Stk. 5.* For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, skal det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, henregnes til hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag. Hvis det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, overstiger den afgiftspligtige svovlmængde ef-

ter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag, kan der ske overførsel af det uudnyttede særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, til andre brændsler i samme ovn- eller kedelanlæg og til samme brændsel i andre ovn- eller kedelanlæg på samme geografiske sted, såfremt ovn- eller kedelanlæggene opfylder betingelserne for at kunne opnå særligt bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2. Det særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 og 2, kan ikke overføres til andre brændsler i andre ovn- eller kedelanlæg. De særlige bundfradrag efter § 33, stk. 1 - 3, kan overføres til andre afgiftsperioder indenfor kalenderåret. For hver afgiftsperiode foretager virksomheden en á conto opgørelse af udledning af svovl, bundfradrag samt eventuelle uudnyttede særlige bundfradrag overført fra andre afgiftsperioder. Ved kalenderårets udløb foretages en endelig opgørelse af den samlede svovludledning fratrukket de akkumulerede særlige bundfradrag.«.

§ 33. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 1 og 2, skal det særlige bundfradrag opgøres for hvert brændsel og hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse. Hvis det særlige bundfradrag i en afgiftsperiode for hvert enkelt brændsel for hvert enkelt ovn- eller kedelanlæg overstiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag, efter godtgørelse og efter fordeling af uudnyttet godtgørelse kan der ske overførsel af det uudnyttede bundfradrag til andre brændsler omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, der benyttes samtidig i samme ovn- eller kedelanlæg. Det særlige bundfradrag kan dog ikke overføres til andre brændsler eller andre afgiftsperioder.

Stk. 4. For virksomheder, der opgør afgiften efter § 6, stk. 3, skal det særlige bundfradrag henregnes til hvert brændsel for hvert ovn- eller kedelanlæg og fratrækkes den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag. Hvis det særlige bundfradrag over stiger den afgiftspligtige svovlmængde efter almindeligt bundfradrag og efter fordeling af uudnyttet almindeligt bundfradrag, kan der ske overførsel af det

uudnyttede særlige bundfradrag til samme brændsel i andre ovn- eller kedelanlæg på samme geografiske sted, der opfylder betingelserne for at kunne få særligt bundfradrag. Det særlige bundfradrag kan dog ikke overføres til andre brændsler, ovn- eller kedelanlæg eller afgiftsperioder.

Stk. 5. ---

§ 4

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 13. november 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og den del af energiforbruget, som er omfattet af § 9, stk. 10«.
2. I § 1 a, stk. 1, 3. pkt., udgår: »eller olie forbrugt i olieraffinaderier«.
3. § 1 a, stk. 2, ophæves.

§ 1 a. Tilskud, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, gives til dækning af udgifter til kuldioxidafgift af det energiforbrug, der er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Tilskuddet udgør 22 pct. af afgiften. For fuelolie og gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling, udgør tilskuddet dog henholdsvis 0 øre pr. kg og 1,75 øre pr. l bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier.

Stk. 2. I det omfang afgiften på fuelolie efter lov om afgift af svovl er større end det fradrag i godtgørelsen i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, der gælder specielt for fuelolie, jf. § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, kan der ydes yderligere tilskud for fuelolie bortset fra fuelolie vedrørende aktiviteter omfattet af § 66, stk. 1, i merværdiafgiftsloven eller olie forbrugt i olieraffinaderier. Tilskuddet kan dog højst udgøre 8 øre pr. kg fuelolie.

4. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 7. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 5

I lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, indsættes som 4. pkt.:

»Bestemmelsen gælder ikke for vækstlys i gartnerier.«.

§ 2. ---

Stk. 2. Tilskud efter § 1 a, *stk. 1*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, ydes med følgende procenter af afgiften: I 1996 2 pct., i 1997 7 pct., i 1998 12 pct. og i 1999 17 pct. Tilskud vedrørende gas- og dieselolie anvendt til varmemefremstilling udgør dog i 1996-98 0 øre pr. l og i 1999 0,4 øre pr. l. Tilskuddet til fuelolie, jf. § 1 a, *stk. 2*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan dog højst udgøre 1,6 øre pr. kg i 1996, 3,2 øre pr. kg i 1997, 4,8 øre pr. kg i 1998 og 6,4 øre pr. kg i 1999.

Stk. 3-5. ---

Skriftlig fremsættelse (27. november 1996)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. (Lempelse af raffinaderiers betaling af afgift, lempelse for vækstlys m.v.).

(Lovforslag nr. L 89).

I lovforslaget foreslås det at gennemføre følgende ændringer i CO₂- og svovlafgiften:

Lempelse af raffinaderiers CO₂-afgiftsbetaling

Raffinaderierne fritages for CO₂-afgift af egne varer, der forbruges i fremstillingen af mineralolieprodukter. Ved energiafgiftspakkens ikrafttræden 1. januar 1996 blev der indført CO₂-afgift for raffinaderiers forbrug af mineralolieprodukter, der hidtil havde været fritaget for energiafgifter. Der er imidlertid opstået tvivl om, hvorvidt dette er i overensstemmelse med direktiv 92/81/EØF af 12. oktober 1992 (mineraloliedirektivet), art. 4, stk. 3, hvor det fremgår, at der ikke udløses punktafgift ved forbrug af mineralolie i en virksomhed, der fremstiller mineralolie, så længe forbruget sker i forbindelse med denne fremstilling.

Det foreslås derfor, at raffinaderiers forbrug af mineralolieprodukter, der forbruges i fremstillingen af mineralolieprodukter, fritages for CO₂-afgift. Hermed bringes den danske lovgivning i overensstemmelse med EU-lovgivningen. CO₂-afgiften af raffinaderiers forbrug af mineralolie i andre anvendelser og el opretholdes.

Videre foreslås det, at CO₂-afgift og svovlafgift, opkrævet af raffinaderiers forbrug af mineralolieprodukter i fremstillingsprocessen i 1996, tilbagebetales.

Forslaget vedrørende fritagelsen for CO₂-af-

gift af raffinaderiers forbrug af egne varer vil medføre et årligt provenutab på 3 mill. kr.

For så vidt angår tilbagebetalingen af CO₂- og svovlafgiften på brændsel anvendt i raffinaderierne i 1996, vil provenutabet udgøre omkring 6 mill. kr. én gang for alle, der sandsynligvis vil blive bogført i 1996.

Ophævelse af modregning af svovlafgift i EU's minimumssatser af fuelolie

Adgangen til at medregne svovlafgiften af fuelolie i beregningen af EU's minimumsafgift af fuelolie ophæves og som kompensation indføres et særligt bundfradrag på 0,55 pct. for fuelolie for energitunge virksomheder.

EU-Kommissionen har givet udtryk for, at grønne afgifter, som bidrager til at overholde EU's minimumsafgifter, også bør overholde de gældende direktivbestemmelser. Dette indebærer, at raffinaderierne, såfremt svovlafgiften og CO₂-afgiften af fuelolie er koblet sammen, skal fritages for svovlafgiften i samme omfang som CO₂-afgiften. Hvis raffinaderiers udledning af svovl fortsat skal være pålagt afgift, må koblingen imellem svovlafgiften og CO₂-afgiften for fuelolie ophæves.

Det foreslås derfor, at adgangen til at medregne svovlafgiften i EU's minimumssatser for fuelolie ophæves. Hermed vil raffinaderiers udledning af svovl således stadigvæk være omfattet af svovlafgiften, mens CO₂-afgiften for raffinaderierne bortfalder. Denne omlægning medfører umiddelbart en forøget afgiftsbyrde for en række energitunge virksomheder, som ikke længere kan modregne svovlafgift i CO₂-afgift.

Det foreslås derfor at energitunge virksomheder, der har indgået aftale om energieffektivisering, indtil 2005 får et særligt bundfradrag i svovlafgiften på fuelolie på 0,55 pct, der opvejer bortfaldet af modregningsadgangen.

Forslaget om at afskaffe modregningsmulighederne for svovlafgift på fuelolie i CO₂-afgiften og indføre et særligt bundfradrag i svovlafgiftsloven, vil være provenuneutral netto.

Overførsel af bundfradrag i svovlafgiften imellem afgiftsperioder i kalenderåret

Der foreslås en mindre lempelse af svovlafgiften bestående i, at der åbnes mulighed for virksomheder, der betaler afgift af udledningen af svovldioxid, dels kan overføre uudnyttet bundfradrag i svovlafgiften til andre afgiftsperioder i kalenderåret, dels kan overføre uudnyttet særligt bundfradrag til andre brændsler i samme oven.

Enkelte meget energitunge virksomheder er blevet hårdere belastet af CO₂-afgiften end oprindeligt forventet, hovedsageligt pga. praktiske målerproblemer, idet der ikke måles på alle skorstene i hver afgiftsperiode. Den foreslåede ændring af svovlafgiftsloven vil afhjælpe problemet.

Provenutabet skønnes med stor usikkerhed at blive på ca. 0,5 – 1 mio. kr. årligt.

Lettelse af gartneriers CO₂-afgiftsbetaling

Der foreslås en lempelse af gartneriernes elforbrug til vækstlys, således at en del af elforbruget til vækstlys fremover beskattes med den lave sats for tunge processer, mens resten fortsat beskattes til den almindelige sats for lette processer. Andelen, der beskattes til den lave sats, foreslås fastsat i loven som det elforbrug, der efter Statens Planteavlsvforsøg i almindelighed er tilrådeligt at anvende givet plantens art, det almindelige sollys og god økonomisk gart-

neridrift efter en marginalafgiftsmodel udarbejdet i samarbejde imellem Dansk Erhvervsgartnerforening og Skatteministeriet. Ved marginalafgift på vækstlys fastholdes miljøincitamenterne, selv om erhvervsbelastningen reduceres.

Det samlede afgiftstryk er ikke for højt, men afgiftstrykket er imidlertid ujævnt fordelt. Blandt de, der belastes meget med afgift, er gartnere, der dyrker meget lyskrævende planter. Ved reduktioner af afgiftsbelastningen for disse kan man skære toppen af de største afgiftsstigninger.

Forslaget om ændringer vedrørende gartnerierne vil medføre et provenutab på 3-4 mill. kr. stigende til ca. 5 mill. kr. henimod år 2000.

Brænding af flint tilføjes på proceslisten

Det foreslås, at brænding af flint ligestilles med brænding af de øvrige produkter nævnt under proceslistens pkt. 13, idet producenten har godtgjort, at der herved ikke skabes konkurrenceforvridning, samt at produktionen er energiintensiv.

Forslaget vedrørende flint vil medføre et provenutab på ca. 0,3 mill. kr. i år 2000.

For finansåret 1997 vil det samlede provenutab for forslaget som helhed udgøre ca. 7 mill. kr. stigende til ca. 10 mill. kr. i år 2000. Provenutabet vil blive finansieret ved andre ændringer i afgiftslovgivningen.

Dele af lovforslaget skal notificeres for EU-Kommissionen. Det foreslås derfor, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen for disse dele af lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.